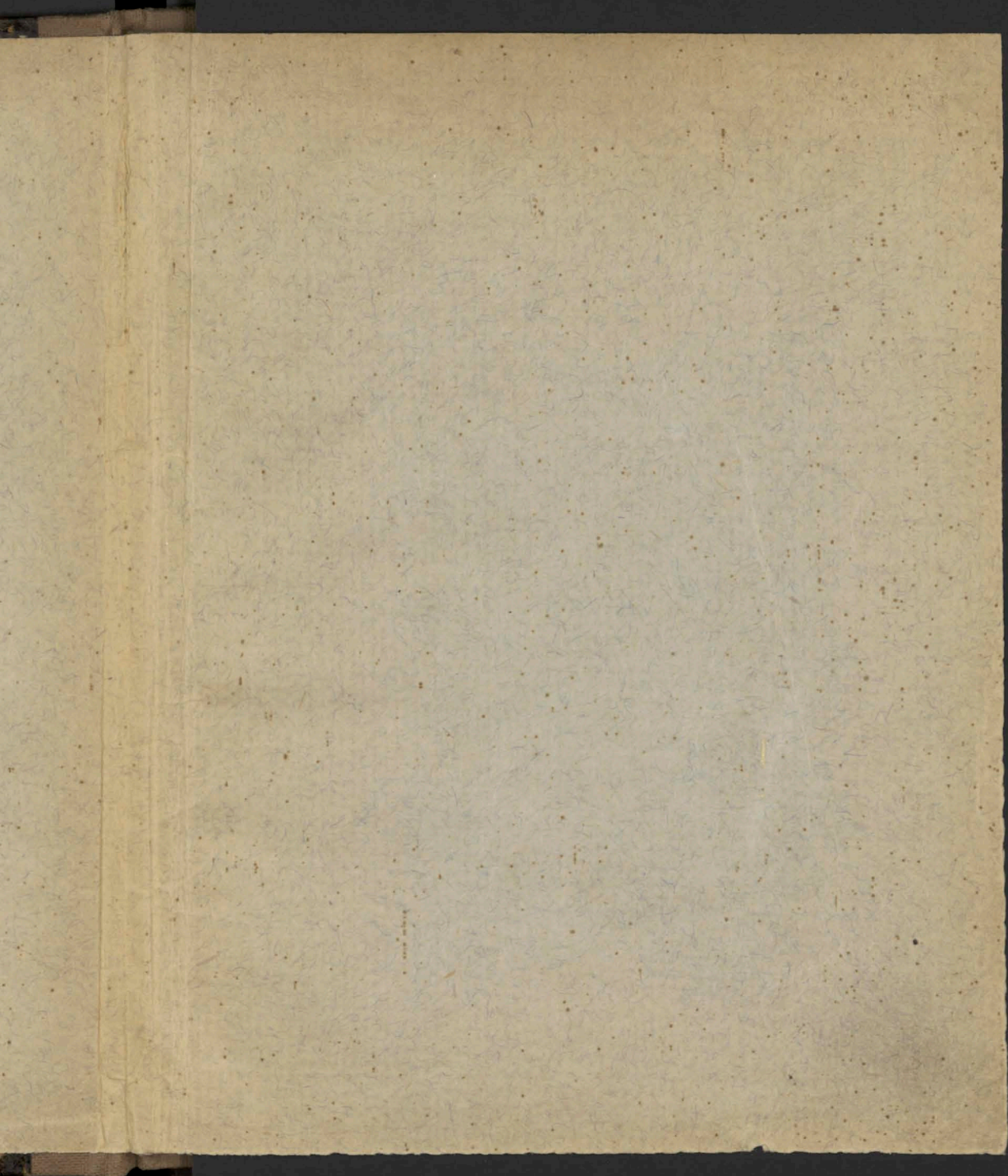

24888

I

3
Y
r
V
t

P

Przy
Kon
jni

Zd
best
Pro

4 Plv.

Z Y W O T
BLOGOSŁAWIONEGO
WIETOSŁAWA

z Sławkowa / Mąsnyonarzã Kościolã Fátskiego/
Naswietsey Panny Mariey w rynku Brakowskim,
w tymże Kościele leżacego : który żył o kolo Roku
Páńskiego 1 4 8 9. Także y Meczestwo świe-
tych Kryspina y Kryspiniana Rzymianów / y Czte-
rech Koronowanych. 0308

PRZEZ MACIEIA VBISZEWSKIEGO,
z doświadczonych Autorow krotko zebrane.

Náczęść y chwale Pánu Bogu wszechmogácemu/
y Świetym iego.

Przydány iest Cátalog Świetych y Błogosławionych, Miastá przedniego
Koronnego Krakowa, Pátronow y Pátronek, Rok y miejsce kedy który
z nich leży znączacy : który Cátalog w Rzymie od Mistrzã Pálacu Apo-
stolskiego w roku Páńskim 1 6 0 0. iest potwierdżony.

Ecclesiastes XV.

Wtóry sie boi Bogá / bedzie czynił dobrze: á który záchos-
wywa sprawiedliwość / dostapi iey / y zaydźie temu ná
droge iáko mátká chwalebna. 218887

Z dozwoleniem stáršych, y Rektorá sławney Akádemiey Krakowskiey, Xiedzã Se-
bestiana Krupki, w náukach y Philosophiey Mistrzã, y oboygá prawá Doctorá,
Professora teyże Akádemiey Krakowskiey, Probosczá Wielickiego &c.

✿
W KRAKOWIE,
Roku Páńskiego, 1 6 0 9.

4535

JAGELLONIA

Zacnym á wielce Slawnym
ICH M. PANOM, PANU BURMI-
 STRZOWI, RAYCOM, Y WSZYSTKIEMU ZA-
 cnemu Senatowi y Radzie Miasta przedniego Koronnego
 Krakowva, Panom svoim laskavvym, &cę.

*Máciey Vbisevski, zdrowia dobrego y pokoiu od Pána Boga
 życy.*

Dz trzech lat y daley / bawiac sie zroftazania
 swietey pamieci / niebosczytá X. Kárdynatá Mácieio-
 wskiego / Arcybiskupa Gnieznienstiego / w písaniu Ká-
 talogu Pátronow Korony Polstiey (zacni á slawni Pá-
 nowie) z pilnosciám to vpátrowál / czymbym sie tez W. M. mo-
 im lástáwým Pánom / y temu slawnemu Miástu / z vbogicy za-
 báwy moiey przyslużyć mogt : Iz mi sie miedzy infsemi Pátronámi
 Polskimi / Btogosláwiony Swietostaw / máz żywotá pobożnos-
 scia / obdárzeniem ducha prorockiego / wielkiego nabozenstwa y
 wczynkami pobożnemi milosiernemi / slawny / á Mansyonarz Bo-
 sciolá Sárskiego naswietsey Pánny Máriey Rynku Brákovskie-
 go / do písania przytráfil / nikomum infsemu onego / iedno W. M.
 moim wielce lástáwým Pánom / á czynnym Sedziom y Strojom
 Rzeczypospolitey slawnego Miásta tego / wymyslilem przypisác. Iz
 tey samey przednieysey przyczyny / że tenze Btogosláwiony Swieto-
 staw / w przednieysem W. M. Sárskim kosciele / (ktorego W. M.
 primarii Tutores & Prouisores iestescie / á slawni przyobkowie W. M.
 z btogosláwionym Jwonem z Konstkiego / Biskupem Brákovs-
 kím / wielkim kofstem on budowáli) Vrzad Mansyonárski & execu-
 tionis Testamentorum, z pracami koscielnemi y z przykladami pobo-
 żnemi / ku chwale Bozey swiatobliwie spráwował / y w tymze ko-
 sciele iest pochowany. Dla ktorego do Druku wydania / izem sam
 dostátecznym nie byl / naklad y staranie Pána Jerzego Pielnego

Przemowa

Ostrawskiego Pończosznika / a Mieszczanina W. M. Brakowstie-
go / Włoskich y Niemieckich ziem dobrze świadomego / po wiet-
szej mi czesći dopomogl. Przyjmiecieś tedy W. M. te uboga pra-
ca moie / taka cheć / iaka jest Wásmościam moim łáskawym Pá-
nom / dla sławy Pátronow Swietych / y miásta tego sławnego /
odemnie podána. Ktora gdy wdzięcznie przyieta od W. m. (czes-
go sie spodziewam) obaczę / do wietšej mie W. m. chetliwym y
ochotniejszy wczynia. Ktorem zdrowia dobrego z rzadem sprá-
wiedliwosci / pokoiu / y obrony / od Pána Boga wprzymie życze.
Dan w Brakowie / dnia dwudziestego trzeciego / miesiaca Lipca /
Roku Pánstkiego / 1609.

W. M. moich wielce łáskawych Pánow /

Życzliwy sługa
y bogomodlca /

Máciey Dbi-
sewski.

Zywot Blogoslawionego
S W I E T O S Ł A W A,
 Mąsnyonarzã Kościola Śarstkiego / Blogoslawioney
 Dziewicy Máriae w rynku Krakowskim / w tym
 że kościele leżacego / Roku Páńskiego 1489.
 Dnia 15. Kwietnia.

Blogoslawiony Swietc sław / Mąsnyonarz Ko-
 ściola párochialnego Naswietsey Pánni Má-
 ríey / w rynku Miasta Krakowa (ktore miasto
 Krolestwa Polstiego przednieysze / y tegoż Kro-
 lestwa stolica jest) mąż cichy y pobożny / á scze-
 rze ku pánu Bogu y Naswietsey dziewicy Bogá
 rodzicielce / także ku Swietemu Stánisławowi Biskupowi y Me-
 czennikowi Pátronowi Krolestwa Polstiego / bázro nabożny / w
 mieście Biskupstwa Krakowskiego Stawtkow nazwanem / z wesci-
 wych rodzicow ubogich mieyskiego stanu / ale zywota słachetno-
 ścia y blogoslawiona prostopa znacznymi wrodzony: mlody wiel-
 w pobożności Chrześcianskiej / zá staraniem pobożnych rodzicow
 piowódzil: potym zá láry dla náuk wesciwych do skoty / á gdy
 mu rodzice umarli / w rzemiesto byt oddány / w ktorym gdy sie
 wycwiczył / nie pterwey sie byt zwykl roboty swa báwic / ázby byt
 samego siebie y swoich wprzód pánu Bogu polecit. Ten gdy ies-
 sze w swieckim stanie byl / rzemiesto serwuje iáko y Swieci Kry-
 spinus z Kryspinianem (ktorych swiatobliwość zywota cudami
 znacznymi y zaslugami wielkimi / także meczenniska korona / nie tyl-
 ko we Fráncuskiej / Hispánskiej / y Wloskiej ziemi / ale po wszy-
 stkim swiecie sławna y ludzicom pozyteczna jest) robiac / sczerem á
 prostem y ku pánu Bogu niewypowiedzianem nábozenstwem / w
 ktorym temu zá ledwe rowny mogl bydż kto náleziom / bywat do-
 świadczony: w iátmużny rozdawaniu bázro hojny: rzemiestem
 swoim wednie sie báwic / á ubogim ludzicom onym wslugiac / noc-
 cala ná modlitwie trawiac / tak bázro / że wszystko co temu nád-

Zywot Błogosławionego

pozywienie iego á máterya roboty zbywáto / vbogim z wielka chę-
cia rozdawał. Ten czas iednego letniego przededniowa godziny
wprzedzając ná wyszym miešťaniu domu swego / gdy sie według
zwyczáju modlił / przed miástem miánowanym Sláwkowem zá-
mostem ná rzece Przemhá názwaney / ktora pod to miásto plynie /
niezliczona wielkość ludzi oboiey płci widziat / á rozumieiac bydy
woysto nieprzyiacielstie / że sie miáto nieprzyiacielsto zachowác /
bárzo sie lekat / tak sam o sie / iáko y o swocie miásto nie pomátn sie
boiac : á coby sie miáto dziać / z bojáznia oczekiwat. Miedzy kto-
ra wielkością ludzi / miat przednieysze miesyce. máz ieden / w odzies-
niu biskupim znaczny / z siwizna wczéwá y twarza ozdobna : oko-
to ktorego bylá wielkość káptanow y klerýkow / w swietne fáty
vbránych : ná ktorego Biskupa błogosławienstwo wsfyscy kłaká-
iac / vnizáli sie : ktore Biskup ná cztery czésci swiátá / ná wschod /
poludnie / záchod / y pulnocy zegnáiac / błogosławil. á to odpáwio-
wfy / wsfytká oná wielkość ludzi w processya porzadzona / przed
ktora niemáto ich z choragwiámi sfo / á Biskup ná poérzedku mó-
stu / ázby wsfytká processya przestá / stánat : tu miástu y kóscioto-
wi Sláwkowskiemu zdátá sie isdz : wsfyscy tak ktery wprzod y
ná zad sli / iednym glosém spiewáiac : Błogosławiony ktory przy-
sedi w imie Pánstie. A gdy sie oná processya dlugo rozściagnelá /
á Biskup sie tu domowi / w ktorym Swietostaw Pánu Bogu sie
modlił / przybližat / zákrýl sie Swietostaw zá stúp w miešťaniu
swoim / á przez stále vpátruáiac Biskupa Swietego Stánisláwá iá-
sność. Jeden zámtey rotý siwy / z twarza ozdobna / w fáte také
iásna vbrány / z processyy oney / do domu błogosławionego Swie-
tostáwá przybližáiac sie / onego zdumiałego á iáko by w záchwycen-
niu bedacego / imieniem wlasnym názwawsfy záwolat. Czemu /
powiáda / Swietostáwie zdumiales sie y zádziwit / nie krysie áni
chron / bosmy przyiaciele przyšli / á nie nieprzyiaciele : przyiacielsto
á nie nieprzyiacielsto chcec sie zachowác. Ná co gdy błogoslá-
wiony Swietostaw milczal / nie smieiac przemowic / máz on dáley
go iat pytać : A wiejsze Swietostáwie / co to zá Biskup tobie oká-
zány s

Święto św. Stanisława.

Święty: y co za lud / co przy nim idzie? Ktory gdy z bojaźnią powie-
dział / że niewiem: bowiem już był trocha do siebie z oney bojaźni
przyšedł. maż miánowany rzekł: Ten iest Błogosławiony Krako-
wski Biskup Św. Stanisław meczennik / przed obecnością Bożą y nie-
bieskimi mieszkańcy / wielmożny Polakow obronca: a lud ten / iest
narod Chrześcijański / ktory za zaślugami y modlitwami Biskupa Św.
Św. Stanisława iest y ma bydy zbawion. A tak za to widzenie Panna
Bogu dziekujac / ktory cie obiawienie tego godnym uczynić raczył /
idź do Krakowa / a odprawiwszy swięta spowiedź / Bratu Win-
centemu zakonowi Kaznodziejskiego Dominika sw. ete go w Swiętey
Troyce / ktorego tam słuchajac ludzi spowiedzi naydziesz / to coś
widział oznaymi. Nádto powieź iemu / iż okrom meżá tego swięta
tego Św. Stanisława Biskupa / iest drugich šest w kościele Polskim
Swiętych / ktorych śmierć przed obecnością Pánka poczytana iest
chwalebna y znaczna / Błogosławionemu Św. Stanisławowi w swia-
tobliwości y zaślugach nieposlednieyszy. Skończywszy tedy te
mowe maż on z Błogosławionym Św. Stanisławem / wszystkie też oná
swiętych dusz próceśsya zniknęła / ktora dziwna wdzięcznością ná-
syćiwšy sie / zarazem do Krakowa przyšedł / a wszystko iáko mu
rozkazano / Oycu Wincentemu porzadkiem wiernie powieźdzał.
Potym do domu wroćiwšy sie / wszystkie swie maiećnośtkę ktora
miał przedawšy / w bogim wesola twarza dla miłości bożey rozdał.
A powtore do Krakowa przyšedšy / w kościele naybłogosławieni-
šey Panny Máriey w ryntu Krakowskim / naprzod Klerykiem / po-
tym Mánsyonarzem / a náostatek dla swoiey sezerości y wiary / Ex-
ekutorem ostateczney woley albo Testamentow uczyniony / swego
chetnego naboženstwa / we wszystkich rzeczách pracowitych / do ko-
ścielnego ochedostwa potrzebnych vsługuiac / y wrzad sobie zlecony
z wielka pokora y naboženstwem polki był żyw odprawował. Miei-
sce zaś osobliwe modlitw ięć / przed oltarzem meki Pánškiey po prá-
wey stronie oltarza / przenaświeta. ciála P. nášego Jezusa Chrystu-
sa / w tymże kościele Błogosławioney Panny Máriey / od niego byto
obrane / y czesto nawiedzane / kedy bossemi kolány choćiaz srod zimy /

Zywot Błogosławionego

tak wednie iako y w nocy (co bårzo czesto czynit) kłeczac / bårzo
wiele v Páná Jezusá Chrystusá / nie tylko sobie / ale y wiela lu
dziom zwykł byl vprasić: tak / że niektórzy sámých siebie y swo
ie dobrá / bedac świadomi iego światobliwości / czestokroć sie mo
dliwam iego oddawác y zálecác nieobawiali. A takowe umiár
kowanie y wstrzymiwátosc mowy sobie / odtad przez wshyték czas
żywotá swego Błogosławiony Swietosław włożył / iakoby vstáwił
czne milczenie do śmierci swey (okrom modlitw y Boskich chwał
spiewánia) zdał sie zachowác / rozumieiac to byđz v Páná Bogá /
zá nieposlednia zapłáté / kiedy nikogo słowem nieostrožnym nie o
bráził. A chociaś Błogosławiony Swietosław bårzo máte / y to
zebráczé z iálmuzny dochody miał / wsházke po nowym záłożeniu
Conventu B. Pánny Máriey ná Piásku / znázne księgi y srebrny
kielich támsze spráwił. Z ktorych ksiąg pierwše zowia scala cali,
Brátá Janá mladšego zákonu S. Dominiká. A drugie kazá
nia Brátá Janá Grytzech zákonu S. Fránciszka Doktorá sławne
go / ná cály rok służace / z poczatkámi Ewángelii y Epistol opisá
nych / te ná Piásku. Ná ktorych księgách áczkolwiek ná obojgu
podpis reki iego wlasney jest / ieden tylko tu mi sie zdało nápisác
w te słowa. Tá księgá jest kupiona przez me Swietoslawa zá trzy
złote y wiecey / w Brátowie miestáiacego / milczenie ná každym
miejscu / y každego času zachowúiacego / w Swieto S. Tomášá
Cántuáryšskiego z Angliey meczenniká Paná Jezu Chrystusowego
w Roku 1480. v Paná Salomóná Káyce Brátowskiego w
Kámienicy ná rynku / przeciwo kościelowi Błogosławioney Pán
ny Máriey. Tá ksiégá niechay bedzie dána do nowego ná Piásku
Błogosławioney Pánny Máriey klastoru / Bráćiey z góry Bár
melu zá murámi Brátowskiemi / támsze tedy y kielich po moiey
śmierci albo troche przed tym. Drugie záś księgi / z ktorych y
żwierciádo Vincentego do Biblioteki kościoła swego Sárskiego
oddal y dárowal. Miał też tenze Błogosławiony onychie czas
sow przy Brátowie znázna pobožnosťá żywotá niewinnośćá / ná
ut gubokostíá zacnych y chwalebnych mežow / rowiennikow swo
ich /

Świetoślaw.

ich / ktorzy chstárání z práca / y wtziecznego towarzysstwa w rze-
czách duchownych zázywál / to jest / błogosławionego Bratá Mi-
chála zakonu Swietey Máriey De Merri v Swietego Márká / te-
raz wiela cudow sławnego. Także Błogosławionego Janá Kána-
tego / w Swietym piśmie Doktorá Akademiká / z sławney Aká-
demiey Brátkowstiey wielkiego Profesora / teraz w Kosćiele s.
Anny lezacego / wiela umártych prosbami y zasługami swoimi /
v Paná Bogá chwalebneho wstresziciela. Także v Błogosła-
wionego Stánislawa Kázimierzylá zakonu Kanonikow Regulá-
rium Swietego Augustiná / ná Kázimierzu w Kosćiele przena-
świeszego Cialá Pánstkiego / Ktory teraz wiela chorob przyczyna
swoia v Paná Bogá dziwnie od ludzi odpedza. Do tego Błogo-
ślawionego Simóná z Lipnice / zakonu Swietego Fránciszká ob-
serwantow / v Bráćiey Bernardynow do zemie swietey z Brátem
Tyburcém ze Szrody Pielgrzymá / á po smierći swoiey zasługami
swoimi przez przywrocenie do żywota wielu umártych / czártow
wypedzenie / ludzi w rozmaitych potrzebach rátoranie / bárzo zná-
cznego. Ná d tych y Błogosławionego Izáiaszá / Zakonu S.
Augustiná Eremitow / mezá y náńki zacnošcia / y żywota swiato-
bliwošcia / z cudami wielkimi bárzo značznego. Z ktorých jeden
Błogosławiony Michal / zakonnik od Swietego Márká / gdy Ko-
tu Pánst: 1 4 8 5. Miesiaca Máia dnia 4. z tego swiatá zšedl:
á bráćia sie iego zniemála zálošcia do Kápituły zgromádziwszy / o
mieyscu pogrzebu iego rozmyšláli / gdięby go schowác mieli rá-
dzac. Swietoślaw Błogosławiony tegož Bratá pobožnego Mi-
chála čwiezenia duchownego towarzysy / w skatách czarnych / w
ktorých zwykł byl chadzáć / do Kosćiola Swietego Márká nie
bez náchnienia boskiego przyšedšy / we drzwi zákrystiey do brá-
ćiey kolacac / nieiákie pišanie z Boskiego zřadzenia przez niego ná-
pišane podal / w ktorém to sie zámykalo. Ten máž Božy brát
wáš Michal / Ktory teraz umárt / á dušá iego w niebie ná wielki
odpoczywa / niechay będzie pochowan v drzwi Zákrystiynych ná
pulncy / gdię naydzićcie grob iego gotowy : á drugi grob jest pod

Zywot Błogosławionego

wielkiem ołtarzem / Ktory teraz będzie zachowan / bo będzie nad tego znaczniejszy / co w niem będzie pochowan. Przeczytawszy Kárte one brácia / wszystko według iego pismá nálezi. Potym w krótkiem czasie Błogosławiony Swietosław ná wielkše dary lásti Bożey zdobywszy sie / wiela uczynków dobrych / y dni będąc pełen / niemáło też prac dla imienia Jezusá Chrystusá w nádzieie żywota wiecznego iáko dobry robotnik podiawšy / z wielkimi znákami swatobliwosci swoiey / sczesliwy w Pánu Bogu umárl / á w Choze tegoż Kościółá Błogosławioney Pánný Márieý w Rynku Krákovském / wielkimi znáczny cnotami uczciwie jest pochowan. Roku páńskiego / 1489. Ktory gdy ná tym świecie żył / wiele dárow ludziom wpraszáac / przyłaczony do niebieskich miešcéńców / wielkše dary w Pána Boga záslugami swoiemi wprosi.

Authorowie tey Historiey.

1. Jan Długosz Kánonik Krákovski / w żywocie Swietego Stánisława Biskupa Krákovskiego / w Cudzie 50.

2. Jan ze Trzciany w náukách y Philozophiey Mistrz / Professor Krákovski z wielkiego Collegium iáwny Pisarz / w żywocie Błogosławionego Michála / zakonu Pánný Márieý z Metru.

3. Ociec Brát Kryštof Probosz Libichowski / Commisarz Zakonu Pánný Márieý z Metru polutuwájących Błogosławionych Meczenników / w żywocie tegoż Błogosławionego Michála / tegoż zakonu.

4. Dziennik dawny Krákovski w części pierwszej / w liście 31.

Męczeństwo Świętych

KRISPINA Y KRISPINIANA
Męczennikow, z dzieciow ktore wielebny
oćiec Wawrzyniec Surius, z dawnych ręką
pisanych Xiąg wiernie za świadectwem Ba-
roniulza Kardynała, wydał: Zyli Roku Pan-
skiego, 305. za Marcelina Papieza VII. a Di-
oklecycana y Maximiana Cesarzow Rzym-
skich.

RTorego czasu Quintinus / Lucyanus / Ruffinus / Valeria-
nus y Eugenius / w Rzymie zacnego rodu do Francyey dla
opowiadania Pana Chrystusa sie byli wdali / a szesliwie
bieg żywota swego konczac / do nieśmiertelney chwaty sie przenie-
śli / Kryspinus y Kryspinianus / równem wiary nabożenstwem y
rodzaju zacności / do Swezyonow przyšli / pod ten czas / gdy Di-
oklecyan y Maximian / iednaką wmyslu niepobożności / Pana
Chrystusow kościol strogo przesładowali / tedy y inszym Bogá wse-
chmogacego chwalcóm / także y tym Bożym slugóm przechowy-
wania y ludzkości prawá / były zabionione. A chociaż wroda / go-
dności / y rodzaju zacności byli znaczniemi / wśakże we wszyst-
kim żywot według Apostolskiego rozkazania / wieśdż przystoyny
(praca tak swoich żywność sobie obmyślawiać) wmyslili : a rze-
mieśta siewczego / ktore spokojne y do niebieskich rzeczy rozmyśla-
nia sposobne jest : nauczyć sie im podobáto : w którym za Boża po-
moca tak przodkowali / że w wszystkich w podziwieniu bedac / wieś-
lam mili byli / zwłasczá że za swoje prace od żadnego zapłaty nie
bráli. A tak obyčajow wdzięczności / a rzemieśta ochedostwem
niektorych do swego towarzysztwa przywabili / nie tak z potrzeby

Weczeństwo

rzemieślniá swego / iáko dla chęci słuchánia słowa Bózego / wezwánych : ktorých iáko szczęśliwe pias swoich pierwiastki / Pánna Chrystusowi pozyskawáli. Ich ślądem niemáło ich potym następujac / zá Páná Chrystusowa mocá y tářka / od nieszczęśliwey czarťo-wskiey chwały do uznánia prawdy przychodzili.

Niemogłá tá rzecz blago byđ táyna Márymianowi / ktory zarázem poslawšy Riktiowára okrutnošci swey pomocniká / onych do siebie zwiázanych przywiešdž kazat. Ten przedtym w karániu y okrutnem dreczeniu Chrzesćcian dobre bedac wycwiczony / w Swezyonow onych w bogiem oburwie latátacych nálažt / y zarázem okoroy ná nie wlozycwšy / do Márymiana zwiázane przyprowáđzil. A oni krom żadney boiážni / gdy im o rodziáiu swym y wierze kazano powiedzieć / śmieie y okrom wšelákiey okolicznošci odpowiedzili / iżesiny Rzymiánie z niepošledniey Fámili ey wa rodzeni / á tufiny do Fránciey dla miłošci P. Chrystusowey przyšli / ktory z O X C E M y z Duchem Swietym ieden iest B O G / y temu iáko wierni studzy z chęci y nabožnie słužymy / žyczac tego sobie po ki duše w tych członkách nášych sšáie / w iego chwale y słužbie przemieštkowác.

To wšlyšawšy gniewem poruřony Márymian : Przez bogow (powařadam) moc / iesli w tym gupštwie trwác bedziecie / wielki mi was mekámí pomordowawšy / srodze zágubie. A iesli bogom poslušni bedziecie osiárowác / wielkimi was máietnošćiami obdárzycwšy / znaczny ozdobie godnošćiami. Ná co swieci meczennicy powiedzili : Grosb twych nie sie nie strachamy / ktorým žyc / iest Pan Chrystus : á vmrzeć / žyšt : á máietnošci y godnošci ktore obiecuięš / myšmy dawno dla Páná Chrystusa wzgárdžili / y dla tego sie weseliny / žesiny wzgárdžili.

Tedy Márymian zápalicwšy sie / podat ie Riktiowarowi / pozysiegátec go / aby ich srodze zmeczywšy / sšárada šmierćia zágubil.

Światech.

gubit. Zaráz okrutny srogiego Tyránna pomocnik / swiate meze
frobami rościagnawszy / kazal kiyimi bić. A oni niebieskie rzeczy
rozmyślaiac / Pána Chrystusa o pomoc wzywáli. Co slyšac Ri
ktiwár / że sie Chrystusowi modlili / o ktorych rozumiat / że dla cie
żkiego bolu mieli narzekać / bázro sie rozgniewat / y rozkazal im
trzasłi y pálcow zá páznogćie zabić / á z grzbietá ciała ich pásy
drzeć. Czynia dość rozkazaniu spieszno kátowie / zá pálce zabić
iac ostre spilki / á Meczennicy w srogich mekách z nádzieie wese
lac sie / w wćisku bedac ćierpliwemi / modlili sie Pánu / áby ich od
człowieká złośliwego y zdrádnego wybáwić raczył.

Niezámieszkal próšbie ich Pan Bog / wystoczyly trzasłi z pál
cow táka moc / że niektorych z onych slug pobity / á drugich po
ránily. A Riktiwár dla zápálczywošci páleiac / zárazem inšá
meké wymyslił. Mlynškie kámienie do sly Meczennikow przy
wiazano / áby do rzeki Aponi wrzuceni / lodem y zimnem dreczeni
byli. A meczennicy weseli y czerstwi zá Boska pomocá obronie
ni w wodzie wtonac nie mogli / ále táko letnemi ćieplicámi ochlo
dzeni / zá odieciem Boža mocá kámieni / ná brzeg z druga strone
rzeki / zdrowo wypłyneli.

Ten cud obaczywšy Riktiwár / od czártá zápalony / kazal ich
zwiazac / á zwiazanych w rostopiony ołow włożyc. Ale meczen
nikom niezwyćiežona Chrystusowa práwica obronionym / y po
mocy Boskiej wzywáiacym / nic nie škodziło / ále ołowu kroplá w
oko Sedžiego wstoczyła / á wielka bolesćia zdieiego oslepila. Te
dy nedznik on z zápálczywošci / smote / smalec / y oley rostopic / á
meczynniki w to wrzucic rozkazal. Ná ktore rozkazanie zárá
zem to uczyniono : wšakoš bázro rychley postuga Anyelška od o
gnia wybáwieni / á táko złoto przez ogień oczysćieni / nowa iá
kás swiatkošcia zdáli sie iásnieć.

Potym niepobožny Riktiwár / gdy wšytkie swoje wšitowánia wni
wecz

Męczeństwo

wiecz sie obracać obaczył / z wielkiego palenstwa w ogień wstos-
czył / za sprawiedliwym zaiste sadem Bożym / aby iako wielu chrye-
ścian / do niebieskiego Krolestwa spieszacych sie ogniem zmeczonych
zabiał / sam też od ognia zaduszony / do plomieni nie zagaszonych
wiecznego ognia był podan. Co obaczywszy zwycięzcy Męczenni-
cy / goracemi modlitwami Pána Boga prosili / aby ich z boiowa-
nia tego wyrwawszy / miłosćiwie do siebie powolać raczył. A
wysłyszał ich prosby Pan Jezus / bo zarazem Maximian Cesarz sło-
ro sie o Kłeciówarowej śmierci dowiedział / swięte męczenniki
pod miecz na śmierć skazał / Dnia 25. miesiąca Wrzesnia.

Ciała ich psom y psakom dla pożarcia zostawione / ale za stras-
za Pána Chrystusowa nie naruszone: od niejakiego pobożnego stara-
ca y siostry jego także starey / we własnym ich domu sa pochowa-
né / kedy Duchowienstwo y lud wierny z checi nabożensiwá zgroma-
dzać sie y ich swiatobliwość z wielkim weselem obchodzić poczełi /
na cześć y chwale Pánu Bogu wszechmogacemu / który jest sława
swoich Swiętych.

Męczeństwo SS. Cladiusza, Nikostrata,
Symphoriana, Castoriusa, y Simplicego,
takze SS. czterech Koronowanych bra-
ćiey Seuera, Seueriana, Carpophora, y Vi-
ctorzyna z Adonowego Męczeństwa pisa-
nia, zyli około Roku 306.

 A pánowania Diokleciana y Maximiana w Rzymie /
Cladius / Nikostrat / Symphorian / Castor / y Sym-
plicy w rzemieśle Mularstiem y rzezania w kamieniu
bárzo znaczni / wielka y Cesarzá Diokleciana iáste mie-
li /

Świętych.

li / a gdy dnia iednego pilno robiac okolo kwadratu marmurowego / nauke swoje znakiem Krzyża Świętego ozdobili / y skute rzeźbiarstwa swego bázro mistrzownie sfłoczyli. Simplicius ktory ieszcze ciemnościami bledow pogánskich ogarniony byl / do czterech dónych towarzyszow obrociwszy sie / rzeki : Przez Boga słońca was poprzyśiegam / coby to byl za Bog / dla ktorego imienia y slawy / tak pilna wyprawienie skute / abyscie mi powiedzieli? Ktoremu Symphoryan odpowiedział : Jesli chcesz wierzyć / prawdziwego Boga znaiomosci cie nauczymy : a nie tylko nauke ta bedziesz wmiat / ale y żywota wiecznego dostapiś. A tak y ten prawdziwey wiary nauczywšy sie / pospolutz nimi do Pána Chrystusa przystal / a od błogosławionego Cyrilla ochrzczony / na boiowanie dla Pána Chrystusa meźnie sie gotowal.

W trockim czasie / gdy sie ich poboźność znaczney okazala / oskarżeni / że Chrześcianskiej wierze bedac podani / boga Esculapiusa iako byl Cesarz roslazal / z marmuru porphyretskiego y prokonenskiego zrobic niechcieli : dla tego od Lampadiusa Woyaskiego za roslazaniem Dioklecyaná Cesarzá do więzienia pod straza sá dani. A gdy wielá groźb y łagodnymi namowami od wyznania P. Chrystusowego niemogli być odwiezieni / strodze zelaznymi powrozami zbić / znaczne swojej wiary wyznanie / dzwona potwierdzili staloscia / Do czego Pan Chrystus slugom swoim dopomagal / a Lampadiusa od czarta skaranego smierc nagła vmorzyla. Co gdy wslyszal Dioklecian / kazal nieiakiemu Niceryuszowi radnemu Panu / aby Meczenniki w miechách ołownych żywo zamknawšy / w morze wrzucit / ale po czterdziestu y dwu dni / Nikodym nieiakiego znaczny Chrześcianin / miechy z ciałami meczennikow podniosl / y one z wczciwością w domu swoim pochowal. Tegóž teź dnia wšakże we dwie lecie po tych meczenstwie / Severus / Severianus / Carpophorus / y Viktorzyn / gdy do sprośnych oskarżeni byli przymuszani / stale z swojej wiary y naboženstwa / niezbožnych roslazania wzgardzili. W czym zarazem Dioklecianowi Cesarzowi dano znać / ktory meczenniki przed Aesculapiego Batwanem ołowonemi

bulami

Weczenstwo Swietych.

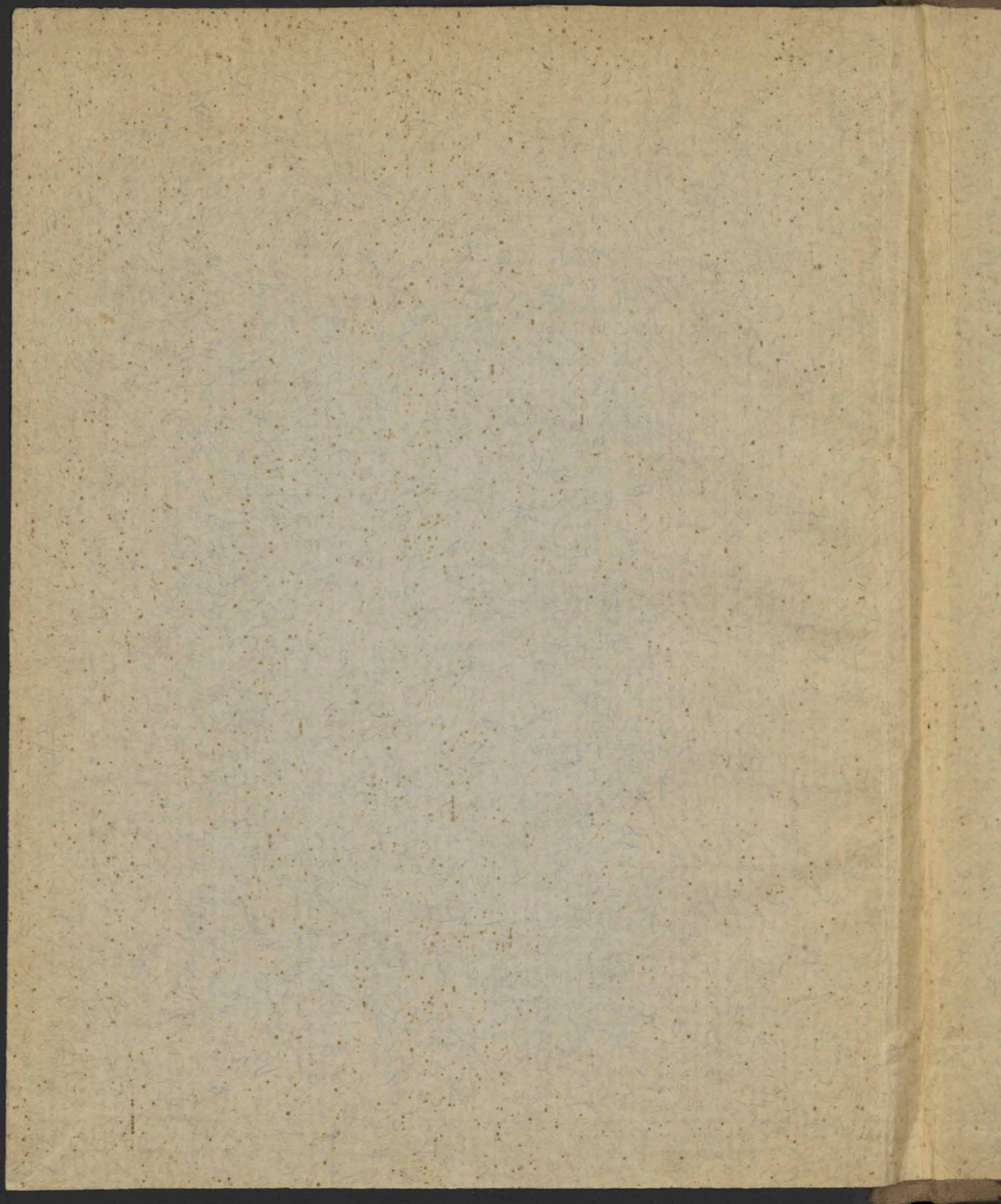
Kulami aż ducha swego Pánu Bogu oddali bić kazat / y ták zbite /
á chwalebna smierciz vbtogostawione / pson ná vlicy porzucic
kazat : tám gdy przez pieć dni ciała ich swiete ležaty / od Chrze-
scian wziete / trzy mile od miastá Rzymstiego przy drodze Lání-
naria ná piasku podle ciał przerezczonych meczennikow pochowa-
ne sa. A gdy sie o ich imionách dowiedziec niemożono / postanó-
wit Btogosławiony Melchiades Biskup / aby roczna pámiatka
ich / Czterech koronowánych dzień / pod imionami swietych pięci
Meczennikow byla obchodzona. Wszakże po wielu lat / nieák-
mu meżowi starwa swiatoblivosti znacznemu / imioná ich sa obja-
wione. A ták swieto iáko bylo postanowione / w insyech meczens-
nikow swiecie slawne zostáto / y miejsce Czterech Koronowánych
imieniem chwalebne / dnia 8. Miesiaca Listopada obchodza / ná-
czec Pánu Bogu wseckmogacemu w Troycy iedynemu.

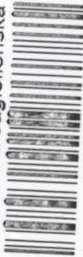
CATALOG

ce /
fiē
se.
ni
āp
ico
fā
aci
ie.
iāp
ens
ch
nā

OG

Biblioteka Jagiellońska

stdr0033610

